

Hernieuwde kansen voor natuurgrassportvelden

De afgelopen jaren merk ik dat er weer meer over onze grasvelden gesproken wordt. En jammer genoeg niet alleen positief. Maar doordat er ook steeds vaker minder positief over kunstgras gesproken wordt, blijkt dat er voor- en nadelen aan beide constructies kleven. Door alles wat er het afgelopen najaar is gebeurd rond SBR-rubber, ontstaat er meer ruimte voor een betere afweging over welke constructie op welke locatie geschikt is. Bij Hofmeijer heb ik in het verleden bewust de keuze gemaakt om géén kunstgrasvelden aan te leggen. Simpelweg omdat onze kennis en affiniteit juist ligt in de cultuurtechniek, en omdat ik liever voor civiele aannemers een natuurgrasveld aanleg dan me te mengen in de toch al te grote kunstgrasconcurrentiestrijd.

Ik stam uit de tijd dat we voor voetbal wetra-velden aanlegden. Toen ik als uitvoerder bij Heijmans Sport en Groen samen met Desso Grassmaster-velden aanlegde, raakte ik al gecharmeerd door het hybridegrasproduct. Ik heb persoonlijk meegemaakt hoe het product toentertijd verkocht werd. Je hoefde er bijna niets aan te doen: beetje kunstmest en maaien, klaar was Kees!

Al snel bleek dat het toch iets anders lag. Dat bleek ook te gelden voor het onderhoud van de verschillende wetra-velden die door de gerenommeerde sportaannemers werden aangelegd. We moesten snel leren en ontdekken, maar kregen het onderhoud onder de knie. De markt werd echter snel ingehaald door 'onderhoudsvrij' kunstgras. Ook hier bleek al snel dat er toch wel goed regulier en specialistisch onderhoud nodig is om een kunstgrasveld in goede conditie te houden. Even te weinig infill en de vezels slijten als sneeuw voor de zon.

De afgelopen jaren heb ik kunstgrasvelden zien verschijnen op plekken waar- van ik me afvroeg: is dat nu echt nodig of gebeurt dit vanwege matig onderhoud aan de aanwezige natuurgrasvelden? Het afgelopen jaar was ik op een sportpark waar ik adviseerde om een veld – voor het eerst in zestien jaar – een kleine renovatie te geven, door het met de Fieldtopmaker in profiel te brengen en een nieuwe, meer straatgrasvrije mat te creëren. De voetbalbestuurder vond het bedrag dat ik noemde voor de onderhoudsbehandeling fors en besloot de hobbels en het straatgras voor lief te nemen. Wel vertelde hij in hetzelfde gesprek dat ze waarschijnlijk in 2017 een kunstgrasveld kregen. Dat is toch wel bijzonder. De vereniging besluit een zware lening aan te gaan voor de aanschaf van een kunstgrasveld, maar gaat uit van een rooskleurig scenario als het gaat om de uiteindelijke kosten voor de realisatie. Over reserveringen voor onderhoud, bijvullen van infill en vervanging is wel gesproken, maar er is nog geen bedrag voor vastgesteld. Een forse contributieverhoging ligt op de loer.

Toen we met een bakje koffie op de achterkant van een sigarendoos de kosten voor de lange termijn hadden doorgerekend, liep de bestuurder een beetje rood aan. 'Tja', zei hij, 'het is al besloten tijdens de ledenvergadering.' Op dat sportpark wordt dit jaar een mooie verschaalde, aan alle normen voldoende topklaag afgevoerd en waarschijnlijk voorlopig bij een boer op het land gekiept. De trainingsbelasting op de andere velden neemt af, maar er moet wél onderhoud gepleegd worden. Ledengroei wordt niet verwacht, een kleine krimp wel. Naar mijn bescheiden mening waren de leden op de lange termijn meer geholpen met goed onderhoud van de natuurgrasvelden. Ruimte was namelijk het probleem niet.

Gelukkig merk ik dat niet alleen mijn opdrachtgevers van mening veranderen, maar ook de publieke opinie. Er komt weer ruimte voor gras. Ik vind weer een luisterend oor wanneer ik met alternatieven kom. Zo zijn wij een van de partners in het O2-concept (LavaOxygen) en leveren wij een prachtig geweven hybrideproduct. Hiermee kunnen we in zekere zin een alternatief bieden als het gaat om bespelingsuren en een vlak speelveld.

Wel is het van belang dat een O2-veld of een hybrideveld niet wordt gezien als vervanger voor een kunstgrasveld. De bespelingsgaranties van laatstgenoemde zijn (bijna) onbegrensd. Als het gaat om onbeperkte bespelingsintensiteit, kan een grasconcept het nooit winnen van een kunstgrasveld, maar dat heeft wel een prijs.

Toch heeft een grasveld ook veel voordelen. Gras heeft zelfherstellend vermogen, waardoor een goed onderhouden grasveld elk seizoen weer in optimale conditie is. Het is een duurzaam product; een grasplant haalt CO₂ uit de lucht en geeft hiervoor zuurstof terug. Groen gras brengt verkoeling in de zomer; een goed grasveld heeft een goed imago en komt het voetbalspel ten goede. De investeringskosten en onderhoudskosten zijn op de lange termijn overzichtelijker, zeker zolang de wet- en regelgeving nog onduidelijkheden bevat en gewijzigd wordt. Als we eerlijk zijn, waren de eerste kunstgrasproducten begin jaren 2000 degelijker dan de producten van de afgelopen jaren. Toch voldoen de producten van toen niet meer aan de huidige eisen.

Kunstgras maakt de komende jaren weer een goede stap vooruit; dat is wel zeker. De keerzijde van deze kwaliteitsverandering is dat een kunstgrasvoetbalveld flink duurder wordt. Hierdoor ontstaat ruimte voor het nadenken over onze huidige grasvelden. In Nederland hebben we gemiddeld gesproken al veel kwalitatief hoogwaardige sportvelden. Met een beetje slim denken, goed beleid en voldoende budget kunnen we deze situatie handhaven en zelfs uitbreiden.

Kijk eerst eens in de spiegel, wanneer er een sportveldrenovatie op stapel staat. Wat is er nu werkelijk nodig? Hang een vereniging niet met de kop in de strop, ook niet wanneer de lus pas over tien of vijftien jaar wordt aangetrokken. Ook in 2030 willen de kinderen graag voetballen. Natuurlijk op gras!

Be social

Scan of ga naar:

www.Fieldmanager.nl/artikel.asp?id=17-6439

Jacco Meijerhof, directeur Hofmeijer Civiel- en Cultuurtechniek